



ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 4—10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Βαρβαρα, Μεγαλομάρτυρος</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 13: 10-17 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Σάββα του Ήγιασμένου</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Νικολάου, Θαυματουργού , Αρχιεπισκ. Μύρων, Λυκίας</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Λουκ. 14: 16-24 Έπιστολή— Κολας. 3: 4-11

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Απολυτίκιο της Αγίας Βαρβάρας—4 Δεκεμβρίου

«Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν ἀνακηρύπτουσα, ἐν τῷ λουτρῷ τρεῖς θυρίδας
ὑπεσημνήσω σοφῶς, κοινωνίαν πατρικὴν λιποῦσα πάνσεμνε, ὅθεν ἠγώνισαι λαμπρῶς,
ὡς παρθένος εὐκλεῆς, Βαρβάρα Μεγαλομάρτυς. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

Απολυτίκιο του Αγ. Νικολάου - 6 Δεκεμβρίου

«Κανόνα πίστεως και εικόνα πραότητος, εγκρατείας διδάσκαλον ανέδειξέ σε, τη
ποίμνη σου η των πραγμάτων αλήθεια, δια τούτω εκτείσω τη ταπεινώσει τα υψηλά, τη
πτωχεία τα πλούσια. Πάτερ ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τω Θεῷ,
σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.»

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός—4 Δεκεμβρίου

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ήταν θεολόγος και ποιητής του 8ου αιώνα μ.Χ. Γεννήθηκε στη Δαμασκό στα τέλη του 7ου αιώνα μ.Χ. Πατέρα του ήταν ο Σέργιος, που ήταν υπουργός οικονομικών του άραβα χαλίφη Αβδούλ Μελίκ του Α'. Δάσκαλός του ήταν ο πολυμαθής και ευσεβέστατος μοναχός, που ονομαζόταν Κοσμάς και ήταν από τη Σικελία. Ο μοναχός εκπαίδευσε τον Ιωάννη και τον θετό του αδελφό Κοσμά τον Μελωδό, πάρα πολύ καλά σ' όλους τους κλάδους της γνώσης.

Όταν πέθανε ο Σέργιος, διόρισαν τον Ιωάννη, χωρίς να το θέλει, πρωτοσύμβουλος του χαλίφη Βελιδά (705 - 715 μ.Χ.). Αργότερα, όταν ο χαλίφης Ομάρ ο Β' εξαπέλησε διωγμό κατά των χριστιανών, ο Ιωάννης μαζί με τον θετό του αδελφό Κοσμά έφυγαν από τη Δαμασκό και πήγαν στην Ιερουσαλήμ. Εκεί ο Ιωάννης έγινε μοναχός στην περίφημη Μονή του Αγίου Σάββα και παρέμεινε σ' όλη του τη ζωή, μελετώντας και συγγράφοντας.

Στο διωγμό κατά των αγίων εικόνων, επί Λέοντος του Ισαύρου (726 μ.Χ.), ξαπέλυσε τους τρεις γνωστούς λόγους υπέρ των αγίων εικόνων, πράγμα που θορύβησε τον Λέοντα. Αναφέρεται ότι ο Λέων να πλαστογραφίσουν τη γραφή του Δαμασκηνού και να στείλουν στο Χαλίφη επιστολή του, με την οποία να φαίνεται ότι αυτός προσέφερε τη Δαμασκό στους Βυζαντινούς. Ο Χαλίφης πείστηκε και του έκοψε το δεξί χέρι. Το βράδυ έστειλε μεσίτες ο Ιωάννης στο βάρβαρο παρακαλώντας να του χαρίσει το κομμένο χέρι για να το θάψει. Ο Σαρακηνός συμφώνησε και του έδωσε το χέρι. Το χέρι συγκολλήθηκε θαυματουργικά.

Ο Ιωάννης κατανάλωσε όλη του τη ζωή για τη δόξα της Εκκλησίας και άφησε σε μας θησαυρούς ανυπολόγιστης αξίας. Κοιμήθηκε ειρηνικά το 749 μ.Χ. Τάφηκε στη Μονή του Αγίου Σάββα. Χάρη στην ευγλωττία του ονομάστηκε και «Χρυσορρόας», ενώ για το πλούσιο μουσικό του έργο ονομάστηκε «Μαΐστωρ της μουσικής».

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 13: 10-17

Τò σκάνδαλο τῆς ἀσθένειας

Ακούγοντας πολλές φορές τὰ αἰτήματα τῶν χριστιανῶν μας καί τούς λόγους γιά τούς ὁποίους προσεύχονται, διακρίνει κανεῖς νά κυριαρχεῖ τό αἶτημα ὑπέρ υγείας. Χιλιάδες χαρτάκια ἔρχονται στήν Ἀγία Πρόθεση ὅλων τῶν Ναῶν μέ δεδηλωμένο τό αἶτημα αὐτό. Ἀλλά καί στήν καθημερινότητά μας, στήν ἀποστροφή τοῦ λόγου γιά ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, συνήθως εἶναι ἡ κατακλείδα « τήν υγείά μας νά ἔχουμε, νά μπορούμε νά τά βγάλουμε πέρα». Ἰσχυρό πρόταγμα τό αἶτημα τῆς υγείας. Καί πολλοί, ἰδίως ἀπό ὅσους ἔχουν συγκεχυμένη ἀντίληψη περὶ Ἐκκλησίας καί τήν ἀντιμετωπίζουν μέ μιὰ διάσταση μαγείας, τό δηλώνουν ξεκάθαρα ὅτι πάνε Ἐκκλησία γιά νά τούς ἔχει ὁ Θεός «γερούς», θεωρώντας τή Θεία Χάρη ὡς μορφή ἀσπίδας ἐναντίον τῆς ὁποίας ἀσθένειας.

Κι ἐκεῖ ἀρχίζει τό σκάνδαλο. Φαίνεται τό αἶτημα νά μήν εἰσακούεται, καθὼς καί οἱ Ναοί εἶναι γεμάτοι ἀσθενεῖς, καί οἱ Χριστιανοί ἀρρωσταίνουν καί τελικά τόσες παρακλήσεις καί προσευχές ὑπέρ υγείας φαίνεται νά μήν εἰσακούονται, καθὼς τὰ ἀντίστοιχα αἰτήματα δέν ἐκπληρώνονται πάντα. Γιατί λοιπόν, ἐνῶ ἀπό τή μιὰ ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τὰ πολλά θαύματα τοῦ Χριστοῦ μας, πού χάρισαν τήν υγεία σέ ὅσους τὰ ἀπόλαυσαν, ἀπό τήν ἄλλη σήμερα φαίνεται σάν νά μή γίνονται θαύματα, ἢ τουλάχιστον σάν νά μήν προστατεύει ὁ Ἅγιος Θεός τούς δικούς του ἐπαρκῶς; Ἡ ἀπάντηση θά μπορούσε νά εἶναι πολύ εὐκολή. Πῶς ζητᾶμε τὰ ἴσα μέ παλαιότερες ἐποχές, τότε πού ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων, γνήσια καί ἄδολη, κόχλαζε στίς καρδίες καί τούς ὁδηγοῦσε σέ ὁμολογίες «μέχρις αἵματος»; Γιατί ζητᾶμε θαύματα ὅταν ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας καί ἡ ποιότητα τῶν ἡθῶν μας, τὰ ἀποκλείει; Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι τό θαῦμα, ἐκτός ἀπό πίστη, χρειάζεται καί ἀρετή.

Ἡ θεραπεία τῆς «συγκύπτουσας» γυναίκας

Στό σημερινό Εὐαγγέλιο ὁ Χριστός μᾶς δίνει ἀνάγλυφα μιὰ διαφορετική καί πρωτότυπη ἀπάντηση στό ἐρώτημα πού παραπάνω διατυπώσαμε. Περιγράφεται ἡ θεραπεία τῆς συγκυπτουσας, δηλαδή τῆς γυναίκας ἐκείνης πού δέν μπορούσε καθόλου νά σηκώσει τό κεφάλι τῆς πρὸς τὰ ἑπάνω, καθὼς τό κυρτωμένο ἀπό τήν ἀσθένεια σῶμα τήν ὑποχρέωνε νά εἶναι διαρκῶς σκυμμένη. Ἡ ὁποιαδήποτε τάση γιά ἀνόρθωση ἐπέφερε φοβερούς πόνους, οἱ ὁποῖοι περιορίζαν τό εὖρος τῶν δραστηριοτήτων τῆς. Κι ὅμως, αὐτή ἡ γυναίκα δέν ντρεπόταν στήν κατάστασή τῆς νά κυκλοφορεῖ. Δέν δίσταζε νά ταλαιπωρηθεῖ. Καί μάλιστα κυρίως πηγαίνοντας στή Συναγωγή γιά ν' ἀκούει τόν Νόμο τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐρμηνεία του.

Πολλές φορές κάποια ἀσθένεια καί οἱ συνέπειές τῆς δημιουργοῦν ἄσχημη ψυχολογία στόν ἀσθενῆ καί τόν ὁδηγοῦν στό νά ντρέπεται γιά τό σῶμα του ἢ τοῦ ἀποστεροῦν τήν ὀρεξη γιά τή ζωή. Ἐάν ὁ ἀσθενής δέν ἔχει ψυχικά ἀποθέματα ἀντοχῆς, τὰ ὁποῖα κυρίως ἐπαυξάνει ἡ πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, συνήθως ὁδηγεῖται σέ ψυχοπαθολογικές καταστάσεις, ἀκόμη καί ἀκραΐες, μέ συνέπεια νά καθιστᾶ τή ζωὴ ἀκόμη πιό μαρτυρική καί γιά τόν ἴδιο καί γιά τούς δικούς του. Συνήθως τίς σχετικές ἀπαισιόδοξες σκέψεις τίς καλλιεργεῖ ἡ ἴδια ἡ κοινωνία ὅταν ἐμφορεῖται ἀπό ἀπαράδεκτα πιστεύματα λατρείας τοῦ ντισεικοῦ ὑπερανθρώπου, ὅταν γεμάτη μικροψυχία ἀντιμετωπίζει τούς ἀσθενεῖς ὡς ὑποδεέστερους καί βάρος, ὅταν ὑποκριτικά κλείνει τὰ ματιά στόν πόνο ἀρνούμενη νά ἐτοιμάσει τὰ μέλη τῆς γιά τήν ἀντιμετώπισή του, προπαγανδίζοντας ἀντ' αὐτοῦ, τό μάταιο κυνήγι τῆς φρούδας ἐλπίδας τῆς ἀπόλυτης εὐτυχίας ἐπὶ γῆς.

Ἡ συγκυπτουσα τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ὅμως δέν συμπεριφέρεται ἔτσι. Ὁμολογεῖ τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα τῆς στόν Θεό, κυρίως μέ αὐτό πού κάνει, νά πηγαίνει δηλαδή μέ κόπο καί πόνο στή λατρεία τοῦ Θεοῦ, νά συμμετέχει καί νά ἀντλεῖ ἀπό ἐκεῖ δύναμη. Δέν μιᾶ καθόλου γιά νά ξέρουμε τό περιεχόμενο τῆς προσευχῆς τῆς, τό εἶδος τῶν αἰτημάτων τῆς, ἡ ἀκόμη καί τὰ παράπονά τῆς. Σπάνιο πράγμα ἀρρωστος ἄνθρωπος νά σιωπᾷ. Συνήθως σημαίνει ἀποθέματα ψυχικῆς δυνάμης καί ὑπομονῆς, πού τοῦ ὑπαγορεύουν νά μήν κουράζει ἄλλους, ἀλλά νά βαστάζει μόνος μέ θάρρος τόν σταυρό τῆς ὁποίας ἀσθένειας.

Ἰησοῦς Χριστός, ὁ «ιατρός ψυχῶν καί σωμάτων»

Καί ὁ Χριστός μας ἀπό τήν ἄλλη, δρᾷ πρωτότυπα. Βλέπει τή συγκυπτουσα καί διακόπτει τό κήρυγμά του, ἀποδείξει τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Πλάστη γιά τό πλάσμα του. Χωρίς ἡ γυναίκα νά τοῦ μιλήσει ἢ νά τοῦ ζητήσει τίποτε, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀκουμπώντας τό κεφάλι τῆς ἀμέσως τῆς λέει: γυναίκα εἶσαι λυμένη καί ἐλευθερωμένη ἀπό τήν ἀρρώστια σου. Κανεῖς δέν τοῦ ζήτησε τίποτε κι ὅμως ὁ Χριστός ἐνεργεῖ εὐεργετικά. Εἶναι ὁ τρόπος πού μέχρι σήμερα ἐνεργοῦν οἱ Ἅγιοι μας, ἀκόμη καί σέ ὅσους δέν τούς γνωρίζουν, ἀκόμη καί σέ ὅσους δέν τούς ἔχουν ζητήσει τίποτε.

Σέ ἄλλες περιπτώσεις ὁ Χριστός διεκδίκει νά διαπιστώσει τήν πίστη ὁποιοῦ τοῦ ζητᾷ ἓνα θαῦμα. Ἐδῶ, δέν τό κάνει, γιατί δέν χρειάζεται νά διαπιστώσει τίποτε. Ἡ ὑπομονή στήν ἀσθένεια καί τό συνακόλουθο σμίλημα τῆς ψυχῆς, εἶναι ὑπεραρκετά γιά νά μαρτυρήσουν τήν ὁλοκληρωτική ἐξάρτηση ἀπό τόν Ἅγιο Θεό, ὡς τόν μόνον ἱκανό ὄχι ἀπλῶς νά παραχωρήσει τήν ἴαση τοῦ σώματος, ἀλλ' ἐπιπλέον καί τόν ἀγασμό τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτό καί Ἐκεῖνος πού γνωρίζει καλά τὰ μύχια τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων καί μπορεῖ νά διαπιστώσει τή γνήσια καί ἀνιδιοτελεῖ τους ἀγάπη πρὸς Αὐτόν, ξέρει νά διακριβώνει ὄχι μόνον τήν κάθε ἀνάγκη τοῦ πλάσματός του, ἀλλά καί νά ἐπεμβαίνει κατά τό πνευματικῶς συμφέρον καί νά ἀποδίδει στόν καθένα ὅ,τι τοῦ χρειάζεται.

Ἀδελφοί μου, πολλές φορές οἱ Ἅγιοι τῆς πίστεως μας ἀντιμετώπιζαν τήν ἀσθένεια στή ζωὴ τους ὡς ἐπίσκεψη Θεοῦ, ὡς ἀφορμὴ ἐντονότερης καί θερμότερης προσευχῆς, ὡς αἰτία ὑπομονῆς καί συνακόλουθα εὐλογίας. Τό παράδειγμά τους ὑπάρχει γιά νά μᾶς μάθει πῶς μπορούμε καί ἀπό τέτοιες δύσκολες καταστάσεις, ὅπως τῆς ἀσθένειας, νά λαμβάνουμε ἀφορμές πρακτικῆς φιλοσοφίας καί θεολογίας, γιά νά πλησιάζουμε ἀκόμη περισσότερο τόν Θεό, κατανοώντας τή θεία παντοδυναμία καί τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, συναισθανόμενοι ὅτι πατρίδα μας εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὄχι ἡ γῆ αὐτή, καί αἰώνια κληρονομία μας ἡ ἀποκατάστασή μας στήν ἀγκάλη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός. Ἀμήν.